

BEKÖSZÖNTŐ

A megújult *Communio* első számának szerkesztése, a szerkesztői előszó megírása ritka pillanatban történik: Szent Péter trónusa üres, az új pápát megválasztó konklávé még nem ült össze; mindeközben nem csak a találgatás folyik a II. János Pál pápát követő utód személye felől, hanem elkezdődött a világ, vagy legalább is az emberiség egyhatodát kitevő katolikus „véleményének formálása”, a legkülönbözőbb hírközlő eszközökben megszólaló „bölcsek” ingyenes jövendöléseivel. Miként szakítson az Egyház múltjával, miként hasonuljon a jelenkor kívánalmaihoz, miként lépje át az apostoli hagyományt, de még a Szentírásban világosan kinyilatkoztatott és abból két évezred során helyesen kiolvasott és értelmezett igazságokat is?

Amikor az elhunyt pápa végrendeletének hamis értelmezését sulykolták, az Egyház természetfölötti arcát akarták eltakarni. A koporsóban fekvő pápa arca fölé – megfelelő imádság kíséretében – kendőt helyeztek; ám az Egyház nem halott, tündöklő, természetfölötti arcát a véleményformáló álpróféták nem kendőzhetik el. Ez az igazi arc megmutatkozott Húsvétkor a pápa szenvedésektől barázdált arcán, egy pillanatig erre az arcra tekintve minden ember fölfedezhette saját létének törekenységét. Ez az igazi arc egyben, ott és akkor az egész emberiség arca volt. S az Egyház igazi arca tagjain is láthatóvá vált, amikor a haláltusáját vívó pápát imádkozó tömeg vette körül, amikor halálhírére milliók indultak Rómába, hogy elkísérjék utolsó földi útjára azt a Péter-utódot, aki korának emberét megértve és szeretve tudott a kor tévedéseire nemet mondani, és az evangélium örök értékeiből mindenkinek részt juttatni. Mivé lenne Krisztus Egyháza, ha minden korhoz, emberi elváráshoz állandóan csak igazodna, változna? A pápa nem azért van, hogy megváltoztassa Krisztus tanítását, hanem hogy megőrizze és továbbadja – mondta II. János Pál.

A *Communio* új folyama ennek szellemében folytatja munkáját. Az előző, összevont évfolyamok bevezetőjében megígért új formában, olvasóbarát betűtípussal jelentkezik a 13. évfolyam első száma, amelynek kiadója és ter-

jesztője a Szent István Társulat. A magyar *Communio* a nemzetközi gyakorlatot követi, mert a francia változatot a patinás Fayard könyvkiadó jelenteti meg, az olaszt pedig a milánói székhelyű Jaca Book. A szerkesztés munkáját továbbra is a *Communio Alapítvány* végzi. Reményeink szerint ez a terjesztési forma több olvasóhoz juttatja el folyóiratunkat, mint az előző, amit a szűk munkatársi kör végzett.

A második korrektúra közben kaptuk a hírt, az Úr 2005. esztendejében, április 19-én este 17 óra 49 perckor fehér füst szállt föl abból a bizonyos vatikáni kéményből, amelyet tízezrek figyeltek, ki szabad szemmel, ki távcsővel. Háromnegyed óra múlva ismertté vált, hogy az új pápa a Hittani Kongregáció bíboros-prefektusa, Joseph Ratzinger, aki a XVI. Benedek nevet választotta. A *Communio* folyóirat egyik alapítója, bő negyedszázad múltán Jézus Krisztus földi helytartója, Szent Péter apostol 265. utóda lett. Az 1992-ben elindított magyar *Communio* számára tisztességes, egyszeri, anyagi segítséget nyújtott. A *Communio* magyar szerkesztőbizottsága, valamint a Szent István Társulat, az Apostoli Szentszék magyarországi könyvkiadója fiúi tisztelettel és őszinte szeretettel köszönti XVI. Benedek pápát!

Tartsd meg Isten Szent Atyánkat, Krisztusnak helytartóját!

*

A szerkesztőség és a kiadó szeretettel köszönt minden régi és új olvasót!